

Р Е Ш Е Н И Е № 475

гр. Хасково, 05.12.2018 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Хасковският окръжен съд..... в открито заседание на двадесет и осми ноември две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТОШКА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1.АННА ПЕТКОВА

2.ЙОНКО ГЕОРГИЕВ

при секретаря Р.Р.....и в присъствието на прокурора
.....като разгледа докладваното от съдия **И В А Н О В А**
.....в. гр. д. №....736.....по описа за 2018 год., взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

ВЪЗЗИВНИКЪТ – „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ” ЕАД – гр.София е останал недоволен от Решение № 528 от 01.10.2018 год., постановено по гр.д. № 277 / 2018 год. по описа на Районен съд - Хасково, поради което го обжалва с молба същото да бъде отменено и вместо него съдът постанови друго, с което уважи предявения установителен иск.

ВЪЗЗИВАЕМАТА – С.К.М. – оспорва жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от „Агенция за събиране на вземания” ЕАД – гр.София против С.К.М., с искане да се признае за установено по отношение на ответницата съществуване вземането на ищеца в общ размер на 3 639.71 лева, от които 1 448.05 лева – главница, 280.25 лева – договорна лихва за периода от 22.05.2015 год. до 01.04.2016 год., 414 лева – сума за допълнителни

услуги по договор за допълнителни услуги за периода от 22.05.2015 год. до 01.04.2016 год., 1 138.50 лева – застрахователна премия по договор за допълнителни услуги за периода от 22.05.2015 год. до 01.04.2016 год., 189.07 лева – лихва за забава по договор за заем за периода от 23.05.2015 год. до датата на подаване на заявлението, 169.84 лева – лихва за забава по договор за допълнителни услуги за периода от 23.05.2015 год. до подаване на заявлението, ведно със законната лихва и направените разноски, произхождащи от неизпълнение на договор за заем CrediHome *** и договор за допълнителни услуги към заем CrediHome *** от 28.04.2015 год., вземанията по които са прехвърлени с договор за цесия от 16.01.2015 год. и Приложение № 1 от 10.09.2015 год., и присъдени със заповед № 1270 от 02.10.2017 год. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 2469 / 2017 год. по описа на Районен съд – Хасково, връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК – обстоятелство, обусловило наличието на правен интерес от предявяване на иска с правно основание чл.422, вр. чл.415, ал.1 от ГПК – предмет на разглеждане в настоящото производство, предвид разпоредбата на чл.415, ал.1, т.2 от ГПК и в изпълнение разпореждане на съда от 20.12.2017 год., с което е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си.

Безспорно по делото е установено, че на 28.04.2015 год. между ответницата в качеството ѝ на заемател и „Микро Кредит“ АД – гр.София – заемодател е възникнало облигационно отношение по силата на сключените помежду им договори за заем CrediHome *** и за допълнителни услуги към заем CrediHome *** от 28.04.2015 год.

Като безспорно съдът приема и това, че с договор от 16.01.2015 год. заемодателят „Микро Кредит“ АД – гр.София е прехвърлил на „Агенция за събиране на вземания“ ООД – гр.София, чийто правоприменик се явява ищеца, вземанията си по договорите за заем и за допълнителни услуги, сключени с ответницата, видно от приложение № 1. С договора за цесия е предвидена клауза, с която продавачът упълномощава купувача да изпраща писмени уведомления до длъжниците от името на продавача, с което да им съобщи за прехвърляне на задълженията по смисъла на чл.99, ал.3 от ЗЗД. В изпълнение на тези договорни клаузи е изготвено пълномощно, прието като писмено доказателство по делото, ведно с уведомление за извършено прехвърляне на вземания /цесия/, изпратено на ответницата на адрес – гр.Хасково, ****. Видно от представеното известие за доставяне е, че пратката не е потърсена от получателя.

С оглед събраните по делото доказателства, като основателно съдът намира направеното от особения представител на ответницата възражение, основаващо се на нормата на чл.99, ал.4 от ЗЗД, според която прехвърлянето на вземането има действие спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор. Безспорно в тази насока по делото се установи, че вземането на заемодателя по договорите за заем и за допълнителни услуги, сключени с ответницата, въз основа на които основава вземането си,

заявено в заповедното производство, е било прехвърлено на праводателя на ищеца, по силата на договор за цесия. С факта на подписване на договора, съответно от постигане на съгласие за сключването му, вземането към ответницата по договорите за заем и за допълнителни услуги е преминало от предишния кредитор върху новия кредитор – ищеца, който става носител на вземането – обстоятелство, обуславящо и наличието на материално правната му легитимация. Възражението на ответницата, направено чрез особения ѝ представител, че прехвърлянето на вземането няма действие по отношение на нея, поради това, че не ѝ е съобщено от стария кредитор, съдът намира за необосновано. В закона липсва забрана съобщението на цесията да бъде извършено от новия кредитор по силата на нарочно упълномощаване от цедента. Действително, уведомяването за цесията трябва да бъде извършено от стария, а не от новия кредитор. Това обаче не означава, че предишния кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл.99, ал.3 и ал.4 от ЗЗД. Според чл.36 от ЗЗД представителната власт възниква по волята на представлявания, нейният обем се определя според това, което упълномощителят е изявил – чл.39 от ЗЗД и не са предвидени изрични ограничения посредством повелителни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията. Следователно, по силата на принципа за свободата на договарянето – чл.9 от ЗЗД, няма пречка старият кредитор да упълномощи новия кредитор за извършване на уведомлението за цесията. Разпоредбата на чл.99, ал.4 от ЗЗД не съдържа и изискване за срок за съобщаване, и форма за съобщаване. Няма значение и начинът, по който цесията ще се съобщи на длъжника – това може да стане по телефон, по телекс, по факс или писмено, включително и по пощата. За да има действие спрямо длъжника, цесията следва да му бъде съобщена. Уведомяването има за цел да обвърже длъжника с договора за прехвърляне на вземането и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на задължението му. От представените по делото доказателства се установява, че цесионерът по силата на изрично пълномощно, дадено му от цедента е изпратил съобщение за извършената цесия, но същото не е получено до длъжника. Обстоятелството, че пратката не е потърсена от получателя не е автоматично свързано с настъпването на неблагоприятни за него последици, а именно, че е налице редовно връчване на съобщението. Оставянето на известие в пощенската кутия от пощенския оператор не е равнозначно на връчване, предвид липсата на законодателно предвидена фикция, че непотърсената пратка е връчена. Действително в т.23 от Общите условия към договора, на която клауза ищеца изрично не се позовава, но за пълнота на изложението следва да се обсъди, е предвидено, че всички съобщения и изявления на заемодателя отправени към заемополучателя се считат за получени и узнати от заемополучателя, ако бъдат изпратени на който и да е от адресите, посочени в искането за заем. Договорено е още, при неупредомяване от страна на заемополучателя за настъпила промяна на декларираните от него данни и обстоятелства, включително и промяна в постоянен и настоящ адрес, изпратените му от заемодателя съобщения да се считат за получени, дори и когато адресът е променен. За да е в съответствие обаче с принципите на добросъвестно упражняване на правата на кредитора, цитираната договорна клауза следва да съдържа определени предпоставки и / или фактически констатации, при наличието на които ще се счита, че е положена дължимата грижа.

Единствената конкретна предпоставка съдържаща се в посочената договорна клауза, при която би могло да се приеме, че съобщението е връчено редовно, е когато адресът на потребителя е променен и последният не е уведомил кредитора за новия си адрес. В разглеждания случай тази хипотеза не е налице, доколкото по делото липсват доказателства за това, ответницата да е променила адреса си. При липса на ясно разписани други предпоставки, при които кредиторът може да счита, че опитът му за връчване представлява полагане на дължимата грижа, съдът приема, че не е налице фингирано връчване на съобщения съобразно разпоредбата на чл.23 от Общите условия към договора за заем. В подкрепа на този извод, а именно, че кредиторът не е положил необходимата грижа уведомлението за извършената цесия да стигне до знанието на длъжника, следва да се посочи и това, че в искането за заем, освен адресът, на който е изпратено съобщението – гр.Хасково, ***, ответницата е посочила и адрес за кореспонденция – гр.Хасково, ****, на който не е изпратено уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД. Уведомление не е изпратено и на адреса в с.К., посочен в становище по искане за заем като „месторабота на партньор“, имената и ЕГН на които са посочени от заемателя в подаденото от него искане за заем. С оглед наличието на допълнителни данни за местоживееене и пребиваване на ответницата, ищецът е следвало да положи дължимата грижа, чрез предприемане на ново връчване на уведомлението по чл.99, ал.3 от ЗЗД, доказателства за извършването на което не са представени, включително и такива, от които да се установи, че заемателя е бил уведомен за извършената цесия по телефона, посочен в искането за заем, било в лично качество, било чрез съпруга ѝ или работодателя ѝ, имената и ЕГН на които са посочени в искането.

С оглед на изложеното, съдът приема, че волеизявлението на цесионера, извършеното в изпълнение на упълномощителна сделка с цедента, не е достигнало до длъжника, което е пречка цесията да породи действие спрямо него. Съобщаване за извършеното прехвърляне на вземането не може да се приеме, че е осъществено нито чрез връчване на заповедта за изпълнение на парично задължение, нито с получаване на преписа от исковата молба и приложенията към нея, съдържащи и уведомление за прехвърляне на вземането, доколкото връчването им е извършено при условията на чл.47 от ГПК в рамките на заповедното и исковото производство, редовността на което не може да санира проявеното от страна на кредитора поведение, явяващо се в противоречие с принципите на добросъвестно упражняване на правата, предшествашо подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение, съгласно изложените по-горе съображения.

Достигайки до същите фактически и правни изводи за неоснователност на иска, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което по изложените по – горе съображения, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, обусловен от неоснователността на въззивната жалба, претендираните от въззивника разноски следва да се останат в негова тежест.

Мотивиран така, съдът

Р

Е

Ш

И

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 528 от 01.10.2018 год., постановено по гр.д. № 277 / 2018 год. по описа на Районен съд – Хасково.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: